

KUIDAS RÄÄKIDA INIMÕIGUSTEST COVID-19 AJAL

JUHEND INIMÕIGUSTE JA MEEDIA SPETSIALISTIDELE

Inimõigused on vahendid, mida saame kasutada, et juhtida valitsusi tegema otsuseid, mis seavad esikohale kõigi tervise ja heaolu. Kuid paljud valitsused ja meediaväljaanded kujutavad inimõigusi kui takistust rahvatervisele. Kinnitame sageli seda kahjulikku raamistamist tahtmatult. See juhend annab lugejatele nõu, kuidas rakendada väärtuspõhise raamimise tuntu suhtlusmeetodit, mis paneb suurema tõenäosusega inimesed hindama oma õiguste tähtsust ja kasulikkust sellise elu ja kogukonna loomisel, mida nad kogeda tahavad.

Räägi avalikkusele, kuidas saame inimõigusi kasutada pandeemia ületamiseks.

Selgita, kuidas erinevad õigused võimaldavad meil suunata valitsusi õigeid otsuseid tegema. Meediavabadus, ühinemisvabadus ja õigus valida parlamendiliikmeid on vahendid, millega tagada, et valitsused võtavad vastu otsuseid, mis annavad toetust ja hoolt kõigile.

Välgi rääkimisest inimõigustest nagu nad oleksid vastuolus rahvatervisega.

Kui vastame valitsuse väitele, et õigusi tuleb rahvatervise kaitse jaoks piirata sellele vastandudes, aitame luua negatiivset narratiivi inimõigustest. Kui on vaja valida õiguste ja tervise kaitsmise vahel, valib enamik inimesi tervise.

Korrales kutsudes valitsusi, mis tegutsevad heas usus, kuid võivad minna liiale, järgi neid nelja sammu.

1. Selgita kõne all olevaid vabadusi viisil, mis aitab inimestel mõista nende kasulikkust ja olulisust igapäevaelus;
2. Nõustu, et neid saab hädaolukorras ootele panna, sest hoolitsemise üksteise eest;
3. Selgita ohte, mis kaasnevad valitsuse liialdustega, too näiteid;
4. Selgita, kuidas õigused (nagu juurdepääs sõltumatutele kohtutele) on viis, kuidas neid vabadusi taastada.

Korrales kutsudes valitsusi, mis oma võimu drastiliselt suurendavad, ära vastandu otseselt nende valenarratiiviga.

Otsene vastandumine narratiivile, et õigused ohustavad tervist, hoopis kinnitab seda. Selle asemel keskendu tõelisele teemale – valitsus eemaldab õigusi, mis tagavad, et riik käitub meie parimais huvides. Selgita, kuidas valitsus ei kaitse rahvatervist. Kui valitsus süüdistab kedagi teist, selgita kuidas see on püüid lõhestada ja tähelepanu hajutada. Koroonaviirus ei tohiks olla su narratiivi kese.

Rääkides riskirühmadest keskendu „meile“.

Ära alusta riskirühmast. Alusta väärtustest, mida me kõik jagame. See laiem rühm hõlmab riskirühmi osana „meist“, mitte ei kujuta neid „teisena“. Seejärel selgita, kuidas meie ühiseid väärtusi ei täideta riskirühma näitel. Selgita, kuidas süsteem nad ohtu seab ja kuidas me saame selle asemel midagi paremat luua.

KUIDAS RÄÄKIDA INIMÕIGUSTEST COVID-19 AJAL

JUHEND INIMÕIGUSTE JA MEEDIA SPETSIALISTIDELE

Ära tee nii	Tee nii
Ära räägi koroonaviirusest nagu oleks see isik, nt „koroonaviirus tapab demokraatia“ või „kodanikuõigused langevad viiruse ohvriks“. See varjutab tõsiasi, et demokraatiat ja inimõigusi kahjustavad poliitikud.	Räägi, kuidas valitsus teeb otsuseid, mis on demokraatiale kahjulikud. Selgita, kuidas demokraatlikud tagatised (vaba ajakirjandus, ühinemisvabadus jne) aitavad tagada, et valitsused tegutseksid meie parimates huvides.
Ära räägi vaid kriisist ja probleemidest. See hirmutab inimesi ja ei lase neil näha väljapääsu – nad pistavad tõenäolisemalt pea liiva alla ja leiavad oma toimetulekuviise.	Tasakaalusta juttu kriisist suurema annusega lootusest/lahendustest. Räägi, kuidas asjad välja näevad, kui lahendused ellu viime. Lootust ja lahendusi peaks olema 3-4 korda enam kui probleemi.
Ära räägi õigustest kui millestki abstraktsest, mida on vaja „päästa“, nt „valitsus peab koroonaviiruse võitluses austama inimõigusi“; „seljatame koroonaviiruse ilma inimõigusi rikkumata“; „koroona kriis on inimõiguste kriis“.	Selgita, mida teatud õigus võimaldab meil teha. Ürita seda siduda igapäevaste kogemustega. Põhjus, mis inimõigused on nii olulised on, et nad annavad meile vahendid loomaks sellist elu ja kogukonda, mida tahame.
Ära räägi koroonast kui „võimalusest“ luua tulevikus parem maailm või ütle, et sel on positiivne pool. Viitamine nähtusele, mis tapab lähedasi kui „võimalusele“, kõlab julmalt ja tundetult.	Ütle, et meil on tuleviku kohta palju otsuseid vaja teha. Koroona on olnud meie kogukondadele stressitehtiks. See on näidanud meile, kus valitsus on loonud süsteemis lõhesid/nõrkusi/lõkse, kuhu inimesed kukuvad. Saame nüüd valida luua tugevama ja vastupidavama ühiskonna kõigile.
Ära ütle, et „rohkem tuleb ära teha“ või et „meetmeid tuleb võtta“ valitsuse poolt, nt „rohkem tuleb ära teha vanglate ülerahvastatuse lõpetamiseks“. See ei ole lahendus. See paneb inimesed tõenäoliselt tundma, et probleemi ei saa lahendada, sest sa pole andnud reaalseid lahendusi.	Ütle, kes peab midagi ette võtma ja mis see on. Kui sul on vähe ruumi, ütle näiteks: „Viiruse leviiku peatamiseks vajame samu karantiinimeetmeid kõigi jaoks. See hõlmab inimesi piiratud ruumides, näiteks vanglates. Siin on kolm lahendust ülerahvastatuse vältimiseks.“